

Pojď si ke mě chvílku sednout - - Táborová klasika

Rozbouřené vody řvou,
dnem i nocí píseň svou,
v peřeje kde řeka, odnáší dál keňu mou.
Pod peřejí místo mám,
kde jsem se svou keňou sám,
tam, až Tebe zase potkám,
pak Tě zavolám.

Pojď si ke mně chvílku sednout
jsem v keňu tak sám,
než se setmí, já Tě pokolíbám.

Na hladinu až noc temná
k nám složí svůj chlad,
pošeptám Ti, že mám jen Tebe, rád.

Hlavinku svou dáš na můj klín,
a na líc Tvou padne můj stín.

Pojď si ke mně chvílku sednout,
jsem v keňu tak sám,
až se setmí z lásky Tebe zlíbám.